

merum quadragenarium jejunii à Christo consecrati, & quo ab ipsis sex hebdomadis subtrahantur abstinentiæ jejuniu sex dies dominici, textu expresso in cit. cap. Quadragesima 16. dist. 5. de consecratione, adduct. supra num. 3. docetque expresse S. Gregorius Homil. 16. Fagnan. l. c. num. 34. Bellarm. l. c. & alii passim.

Denique 6. dist. 4. At nunc ablata est illa consuetudo, et ecclesia ut excessum in esu carniu auferret, totaliter carnes illis diebus abstulit. Dies tamen non fecit jejunabiles, quia Dominici erant. Sic Tostatus tom. 20. in tertiam part. Matthæi cap. 6. g. 95. edit. Venetiæ 1728.

An Concionatores in Quadragesima excusentur à jejunio, & abstinentia à carnibus, variant Doctores. De Concionatore, qui per integram Quadragesimam continuo prædicat cum valde gravi suo incommodo, & studio, &c. seu multas eodem die conciones habet, & pagos peragratur verbum Dei nuntiaturus, si commode ob id jejunare, & abstinere à carnibus non possit: absolute concedunt Natalis Alexander theolog. dogmatic. & moral. tom. 2. lib. 2. art. 7. Regul. 5. de decalogo vers. Necessitas denique, Lessius, Navarrus, Rillucius, Layman & alii cum Sporer tom. 1. append. 3. ad præcept. decalog. sect. 4. num. 63. Diana coordinat tom. 4. tract. 6. resol. 24. cum Joann. de la Cruz, Tabiena, Azorio, Graff. Fernandez, Reginald. Silvio, & aliis ibi allegatis, & Reiffenstuel theolog. moral. tract. 10. dist. 2. quest. 2. num. 67. Felix Potestas tom. 1. tract. De peccatis actualibus disp. 1. quest. 8. art. 4. conclus. 2. resol. 2. Busemb. lib. 3. part. 2. cap. 3. dub. 2. num. 4. cum aliis ibi citatis, & alii plurimi. Negant autem ipsi, & alii communiter, & ut nos docuimus sub verb. Jejunium art. 2. num. 32. de Concionatore, qui ob conciones alibi repetitas, vel ob suæ memoriæ facilitatem non indiget longo studio, & labore, sed qui unam tantum, vel alteram concionem in hebdomada habeat, cum in ipso cesset causa exemptionis, nempe labor notabilis, grave incommodum, arg. cap. Cum cessante 60. de appellat. l. Cum ancillam 6. ff. de condition. ob causam: l. Adigere 6. §. 2. ff. de jure patronatus. (Vide lit. E. pag. 261. num. 38. & lit. I. pag. 7. num. 34.)

Alii autem cum distinctione respondent: Aut enim ipsa Concionator prædicat ex officio, puta ex voto, seu obedientia Superioris, ejusque concio propter imperitiam, & carentiam aliorum ad idem ministerium, est populo valde utilis, & necessaria, & tunc si non obstante sua cognita impotentia ad simul jejunandum, & concionandum, adhuc ex justa, & rationabili causa à superiore ad concionandum mittitur, à jejunio excusatur, quia jejunium præcipitur ut promotivum ad bonum, & non impeditivum majoris boni, in casu & ut diximus sub verb. Jejun. l. c. Aut talis concionator voluntarie prædicat, & non missus; seu ideo missus, quia vult, aut mitti querit ob mercedem, & lucrum, nec sua prædicatio est ita necessaria, quin alii sint qui æque bene, vel mellius supplere possint; & tunc jejunare, & abstinere à carnibus tenetur, quia non sunt facienda mala, ut evadant bona. Ad Rom. 3. n. 8. cap. Non est probanda 27. caus. 1. q. 1. cap. Super eo 4. de usuris, cap. Ex tuarum 2. de sacrileg. cum ipse in fraudem jejunii voluntarie, sine necessitate, & obedientia querendo quæ sua sunt, non quæ Jesu Christi, exponendo se ad prædicandum propter mercedem, & lucrum, se culpabiliter reddat impotentem ad præceptum ecclesiæ servandum, possitque merito ipsi obijci illud Apostoli ad Rom. num. 21. Qui prædicat non servandum; furaris, prædicat non violandum jejunium, & violas, & illud Michæa 3. num. 4. Sacerdotes ejus in mercede docebant, & Propheta ejus in penuria divinabant. Sic Sylvester v. Jejunium quest. 9. n. 2. & ex ipso & Cajetano Binfredis in Enchirid. theolog. part. 3. cap. 34. conclus. 2. Matthæus, in cautela Confessariorum l. 1. cap. 22. num. 7. Et idem videntur docere Philiarth. de offcio. Sac. tom. 2. p. 2. l. 3. cap. 25. Toletus l. 6. cap. 5. Fernandez in exam. theolog. l. 2. cap. 8. §. 2. num. 12. Fagundez præcept. 4. l. 1. cap. 9. & alii plures, qui tunc solum excusant Concionatores à jejunio, quando concionarentur ex officio, nempe ex voto, seu obedientia, aut eorum conciones essent populo valde utiles & necessarie: Navarrus autem in Manual. cap. 21. n. 17. & post illum Graffus part. 1. lib. 2. cap. 37. num. 14. & Reginaldus in praxi tom. 1. lib. 4. cap. 17. num. 219. & alii putant hanc sententiam esse veram, quando talis Concionator prædicaret principaliter propter mercedem, & lucrum; Secus vero si minus principaliter ob necessi-

tatem se sustentandi; in quo sensu dicimus esse intelligendum id, quod ex aliis asseruimus sub verb. Jejunium art. 2. num. 23. in fine.

Quamvis tamen Bonacina tract. de præcept. eccles. disp. ultim. part. 2. punct. ultim. num. 13. Diana coord. tom. 4. resol. 25. n. 3. Filliac. in praxi tom. 3. tract. 27. part. 2. cap. 6. num. 124. Lessius l. 4. cap. 2. dub. 6. num. 44. Sporer l. c. sect. 4. num. 19. & 63. Busemb. l. c. cum aliis ibi allegatis, & plures alii velint, quod absolute excusentur tales Prædicatores à jejunio, etiamsi conciones suscipiant ob mercedem, putantes, quod non sit necesse contra supra citatos, ut prædicatio efficiatur ex voto, vel officio.

At vero in praxi tamquam probabilior, ac magis tuta, pia, ac rationi consentanea, sequenda est sententia dicentium non excusari ab obligatione jejunii, & abstinentiæ à carnibus Prædicatores illos, qui voluntarie, & sponte prædicant principaliter propter mercedem, & lucrum; Et solum posse excusari, si prædicent ex officio, nempe voto, aut obedientia, ac propter mercedem minus principaliter, ob solum nempe necessitatem se sustentandi: Unde semper commendabilis remanet recollectione memoriæ Benedictus XIII. qui, cum esset Archiepiscopus Beneventanus, nullum in sua archidiecesi concionari sinebat, qui in cibis Quadragesimalibus Quadragesimam non servaret; probe sciens, quod magis movent exempla, quàm verba, & efficacius est vitæ quàm linguæ testimonium, ac longum iter per præcepta, breve, & efficax per exempla, cum homines amplius oculo, quàm auribus credant. Et tanto magis est hæc nostra sententia tendente hæc diebus post tria in ævum commendabilia pro debita jejunii observantia à fel. rec. Benedict. XIV. edita Brevia, primo nempe incipiente, Non ambigimus; secundo: In supremis; ac tertio Libentissime; ex quibus clare insuper habetur, quod qui juxta prædicta excusantur simpliciter à lege Jejunii, non remanent liberi ab abstinentia à carnibus; & e contra qui simpliciter excusantur ab abstinentia à carnibus, non remanent liberi à lege jejunii; Cum diversa sint præcepta, & à diversis non fiat illatio; Lege Sed si ante 17. ff. de except. Leg. Papinianus 20. ff. de minorib. Leg. Si maritus 10. in fine, Cod. de donat. inter vir. & uxor. cap. Ad audientiam 12. de decimis, cum similibus: Quæ utinam pro sua æterna salute ab omnibus plene, & integre observarentur. (Vid. verb. Executor, in summar. num. 31.)

QUARTA FUNERALIS.

SUMMARIUM.

Quarta hæcine quo jure introducatur ejus portio ex legitima consuetudine induci potest, an in ea detur præscriptio: cui ecclesiæ debetur: an si agrotus ad Religionem, seu aliam ecclesiam se transferat, ad n. 10 Quarta funeralis, electa alibi sepultura, cui debetur: quid

